

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

فرستنده: مناف فلکی فر

۱۵ جولای ۲۰۱۸

رشد روحیه رزمجویانه در میان کارگران!

بر کسی پوشیده نیست که رشد روز افزون اعتراضات کارگری، یکی از مؤلفه های غیر قابل انکار اوضاع سیاسی جامعه ایران را تشکیل می دهد. کارگران ما در شرایطی پیگیرانه به مبارزات خود برای تحقق خواسته های صنفی شان ادامه می دهند که رژیم جمهوری اسلامی در دفاع آشکار از منافع سرمایه داران، کارگران را به طور وحشیانه مورد سرکوب قرار می دهد. مبارزات شجاعانه و متحدانه کارگران فولاد اهواز در خرداد ماه [جوزا] سال جاری و اعمال قهر ضد انقلابی از طرف رژیم برای سرکوب آنان یکی از نمونه های بارز در این مورد است.

کارگران گروه صنعتی فولاد اهواز از جمله کارگران آگاه و شجاع ایران می باشند که علی رغم همه ددمنشی جمهوری اسلامی که در یک مورد حتا مزدوری را به قصد زیر گرفتن و کشتن کارگران معترض به محل تجمع آنها فرستاد، هیچ وقت تسلیم خواست سرمایه داران و رژیم حامی شان نشده و به جای قبول خواست آن ستمگران و ایدای شان که با عباراتی نظیر "خوشتن داری" کارگران را به تسلیم در برابر مرگ تدریجی خود فرا می خوانند، راه مبارزه برای گرفتن حقوق خود را در پیش گرفته اند. در تداوم این مبارزات بحق، در طی روز های ۲۱ و ۲۲ خرداد ماه [جوزا] ۱۳۹۷، نیروهای سرکوبگر جمهوری اسلامی، کارگران مبارز فولاد اهواز را مورد حمله قرار داده و بیش از ۶۵ نفر از آنان را دستگیر و زندانی نمودند. در جریان این یورش، کارگران فولاد اهواز که پیگیر دریافت دستمزدهای پرداخت نشده خود بودند، وحشیانه مورد ضرب و شتم نیرو های انتظامی جمهوری اسلامی قرار گرفته و برخی از آنها با تنی مجروح روانه سیاهچالهای دیکتاتوری حاکم شدند.

سردمداران جمهوری اسلامی فکر می کردند که با حمله به کارگران و ایجاد فضای رعب و وحشت، قادر خواهند بود در مبارزات اعتراضی آنان وقفه ایجاد کنند، اما عکس این تصور، کارگران مبارز فولاد همراه با خانواده کارگران بازداشت شده، در مقابل نهاد های دولتی دست به تجمع زده و خواهان آزادی کارگران زندانی شدند. آنها به رغم همه سرکوب های رژیم اعلام کردند که تا آزادی همه همکاران خود از تجمع و اعتراض باز نخواهند ماند، امری که نادرستی تصورات سردمداران جمهوری اسلامی را درمقابل چشم همگان قرار داده و رژیم را مجبور به آزاد کردن اکثر کارگران دستگیر شده نمود.

اما آنچه در مبارزات کارگران فولاد اهواز در این برهه قابل توجه و تحسین می باشد این نکته است که وقتی دستگاه سرکوب جمهوری اسلامی اعلام کرد که عدم آزادی همه کارگران زندانی و در بازداشت نگاه داشتن تعدادی از کارگران

به این دلیل است که آن تعداد به دفاتر نمایندگان جمهوری اسلامی از اهواز در مجلس حمله کرده اند، کارگران شجاع با روحیه انقلابی قابل تحسین خود یک پارچه فریاد زدند که حمله به این دفاتر کار همه کارگران بوده است و تأکید نمودند که همگی حاضراند تا زمان آزادی همه کارگران بازداشتی، زندانی شوند. این برخورد که منعکس کننده روحیه والای انقلابی در کارگران بود، مسلماً تودهنی محکمی به دست اندرکاران سرکوبگر رژیم جمهوری اسلامی زد.

نمونه برخورد آگاه گرانه و شجاعانه کارگران مبارز اهواز به سرکوبگران، خود البته تنها نمونه نیست و ما در مبارزات همه کارگران ایران شاهد چنین روحیه مبارزاتی والائی می باشیم. شکی نیست که وجود چنین روحیه انقلابی محصول تداوم شرایط انقلابی است که پس از تظاهرات و قیام های قهر آمیز توده ئی دیمه [جدی] در جامعه ما به وجود آمده است. در چنین شرایطی ما شاهد دو نوع برخورد از طرف نیروهای سیاسی مدعی طرفداری از طبقه کارگر می باشیم.

برخورد اول همان برخورد پاسیفیستی و رفرمیستی است که حتی در چنین شرایط انقلابی هم، مبارزه صنفی و تلاش برای تشکیل سندیکا و اتحادیه و غیره را از طریق صرف مبارزات صنفی آمال و آرزوی طبقه کارگر ایران جا زده و در نتیجه عملاً کارگران را به درجا زدن در همین محدوده مبارزاتی فرا می خواند. در میان این پیروان پاسیفیسم و رفرمیسم البته نیروهای سیاسی هم وجود دارند که علی رغم واقف بودن به دیکتاتوری شدیداً و وسیعاً قهر آمیزی که امکان تشکیل چنان تشکل های صنفی و به طریق اولاً سیاسی را به طبقه کارگر ما نمی دهد، همچنان کارگران را به طی این طریق جهت تشکیل حزب طبقه کارگر دعوت می کنند.

اما، برخورد دوم برخوردی انقلابی است که اعلام می کند راه تشکیل سندیکا و اتحادیه با همه محاسن خود و همچنین راه تشکیل حزب طبقه کارگر از کانال مبارزه برای سرنوشت جمهوری اسلامی می گذرد (که جز از طریق اعمال قهر انقلابی ممکن نیست). این برخورد ضمن تأکید مبارزات صنفی کنونی طبقه کارگر ایران، از میان این طبقه، کارگران آگاه و انقلابی را به تشکیل گروه های مخفی سیاسی - نظامی فرا می خواند تا با درس گیری از تجربه چریکهای فدائی خلق ایران در دهه پنجاه خود را به نیروی پیشاهنگ جنبش تبدیل نموده و راه رهائی خود از قید هرگونه ستم و استثمار را طی کنند.

شرایط انقلابی کنونی در ایران تا ابد به این صورت باقی نخواهد ماند. از این رو باید وجود این شرایط را مغتنم شمرد و از آن برای پیشبرد یک مبارزه مسلحانه قاطع و توده ئی، علیه جمهوری اسلامی و هر دشمن احتمالی بعدی سود جست. روحیه انقلابی کنونی در میان کارگران رنجیده ما، تنها زمانی که در این جهت به کار گرفته شود می تواند چشم انداز رهائی کارگران و برقراری سوسیالیسم را در مقابل طبقه کارگر ما قرار دهد.

به نقل از : ماهنامه کارگری ، ارگان کارگری چریکهای فدائی خلق ایران
شماره ۵۴ ، پانزدهم تیر ماه [سرطان] ۱۳۹۷